

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, குழந்தைகளாகிய உங்களையும் தன்னைப் போல் புகழுக்குத் தகுதிவாய்ந்தவர்களாக ஆக்குவதற்காகவே பாபா வந்துள்ளார். இப்பொழுது தந்தையின் புகழைக் கிரகித்துக் கொள்ளுங்கள்!

கேள்வி: பக்தி மார்க்கத்தில் மக்களுக்குக் கடவுளை முழுமையாகத் தெரியாத போதிலும், எவ்வகையான வார்த்தைகளின் மூலம் அவர்கள் அதிகளவு அன்புடன் அன்பிற்கினியவராகிய கடவுளை நினைவு செய்து கூவியழைக்கின்றனர்?

பதில்: அதிகளவு அன்புடன் அவரை நினைவு செய்து அவர்கள் கூவியழைத்துக் கூறுகின்றனர்: ஓ அன்பிற்கினியவரே, நீங்கள் வரும் போது, உங்களை மாத்திரமே நினைவு செய்வதுடன் ஏனைய அனைவரிடத்திலிருந்தும் எனது புத்தியின் யோகத்தைத் துண்டித்து உங்கள் ஒருவருடனேயே தொடர்புபடுத்துவேன்! தந்தை கூறுகிறார்: குழந்தைகளே நான் இப்பொழுது வந்துள்ளேன். ஆகவே ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகங்கள்! தந்தையை அதிகளவு அன்புடன் நினைவு செய்வதே உங்கள் முதலாவது கடமையாகும்.

ஓம் சாந்தி. பரமாத்மாவான பரமதந்தை(சரீரமொன்றைக் கடனாக எடுத்திருப்பவர்) இங்கிருந்து இனிமையிலும் இனிமையான சரீரமுடைய ஆத்மாக்களாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார்: நான் சாதாரணமான ஒரு பழைய சரீரத்தில் பிரவேசிக்கிறேன். நான் வந்து பல குழந்தைகளுக்குக் கற்பிக்கிறேன். பிரம்மாவின் வாய் வழித் தோன்றல்களான பிராமணக் குழந்தைகளுக்கே அவர் விளங்கப்படுத்துகிறார். அவர் நிச்சயமாக ஒரு வாய் மூலமாகவே அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். வேறு யாருக்கு அவர் விளங்கப்படுத்துவார்? அவர் கூறுகிறார்: குழந்தைகளே நீங்கள் பக்திமார்க்கத்தில் என்னைக் கூவியழைக்கிறீர்கள்: ஓ தாய்மையாக்குபவரே! பாரதத்தில் உள்ள அனைவரும் பொதுவாக உலகில் உள்ள எல்லோரும் என்னைக் கூவியழைக்கின்றனர். பாரதம் தாய்மையாக இருந்த போது, ஏனைய அனைவரும் அமைதிதாமத்திலேயே இருந்தனர். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் சத்திய திரேதா யுகங்கள் என்றால் என்ன, துவாபர கலியுகங்கள் என்றால் என்ன என்பதை உங்கள் விழிப்புணர்வில் வைத்திருக்கவேண்டும். யார் அங்கு ஆட்சி செய்வார்கள் என்ற முழு ஞானத்தையும் உங்கள் புத்தி கொண்டுள்ளது. தந்தை எவ்வாறு படைப்பின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியின் ஞானத்தைக் கொண்டுள்ளாரோ, அதே போல் உங்கள் புத்தியும் அதனைக் கொண்டுள்ளது. தந்தை உங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற ஞானத்தை குழந்தைகளாகிய நீங்களும் நிச்சயமாகக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். தந்தை வந்து குழந்தைகளாகிய உங்களைத் தனக்குச் சமமானவர்கள் ஆக்குகின்றார். தந்தைக்கு எவ்வளவு புகழ் உள்ளதோ அந்தளவிற்கே குழந்தைகளுக்கும் உள்ளது. தந்தை குழந்தைகளை அதிகளவு புகழத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் ஆக்குகிறார். எப்பொழுதும் இவர் மூலமாக சிவபாபாவே கற்பிக்கின்றார் என்று கருதிக் கொள்ளுங்கள். ஆத்மாவே மற்றைய ஆத்மாவின் பேசுகிறார். எவ்வாறாயினும் மக்கள் சரீர உணர்வில் இருப்பதனால் அவர்கள் இன்னார் கற்பிக்கின்றார் என எண்ணுகின்றனர். உண்மையில் ஆத்மாவே அனைத்தையும் செய்கிறார். ஆத்மாவே தனது பாகத்தை நடிக்கிறார். நீங்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆக வேண்டும். மீண்டும் மீண்டும் உங்களை ஓர் ஆத்மாவாகக் கருதிக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் உங்களை ஓர் ஆத்மாவாகக் கருதும்வரை, உங்களால் தந்தையை நினைவு செய்யமுடியாது, நீங்கள் அவரை மறந்துவிடுகிறீர்கள். நீங்கள் யாருடைய குழந்தைகள் என உங்களிடம் வினவப்படும் போது, நீங்கள் சிவபாபாவின் குழந்தைகள் எனப் பதிலளிக்கிறீர்கள். விருந்தினர் புத்தகத்தில் கேள்வி ஒன்று உள்ளது: உங்கள் தந்தை யார்? அவர்கள் உங்களுக்கு உடனடியாகவே தங்கள் பௌதீகத் தந்தையின் பெயரைக் கூறுகின்றனர். நல்லது, அவ்வாறெனில் ஆத்மாவின் தந்தை பெயர் என்ன? சிலர் கிருஷ்ணரின் பெயரை எழுதுகின்றனர், ஏனையவர்கள் அனுமானின் பெயரை எழுதுகின்றனர். அல்லது அவர்களுக்குத் தெரியாது என எழுதுகின்றனர். ஓ! உங்களுக்கு உங்கள் பௌதீகத் தந்தையைத் தெரியும், ஆனால் நீங்கள் துன்பத்தில் இருக்கும் போது சதா நினைவு செய்கின்ற பரலோகத் தந்தையை உங்களுக்குத் தெரியாது! நீங்கள் மேலும் கூறுகிறீர்கள்: ஓ கடவுளே கருணை காட்டுங்கள்! ஓ கடவுளே எங்களுக்கு ஒரு மகனைக் கொடுங்கள்! நீங்கள் கடவுளிடம் கேட்கிறீர்கள் அல்லவா? தந்தை உங்களுக்கு மிக இலகுவானவற்றையே கூறுகிறார். ஏனெனில் நீங்கள் சரீர உணர்வில் அதிகளவு இருப்பதனால் தந்தையின் ஆஸ்தியில் போதை இருப்பதில்லை. நீங்கள் அதிகளவு போதையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மக்கள் கடவுளைச் சந்திப்பதற்காகவே பக்தி செய்கின்றனர். யாகத் தீ வளர்ப்பது, தபஸ்யா செய்வது, தானம் தர்மங்கள் புரிவது அனைத்தும் பக்தியாகும். அனைவரும் ஒரேயொரு கடவுளையே நினைவு செய்கின்றனர். தந்தை கூறுகிறார்: நானே கணவன்களுக்கெல்லாம் கணவரும், தந்தையருக்கெல்லாம் தந்தையும் ஆவேன். நிச்சயமாக அனைவரும் தந்தையாகிய கடவுளை நினைவு செய்கின்றனர். ஆத்மாவே அவரை நினைவு செய்கின்றார். அவர்கள் நெற்றியின் மத்தியில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்ற அற்புதமான நட்சத்திரத்தைப் பற்றிப் பேசிய போதிலும், அவர்கள் இதனை எவ்விதப் புரிந்துணர்வும் இன்றியே கூறுகின்றனர். அவர்கள் இதன் உட்பொருளைப் புரிந்துகொள்வதே இல்லை. நீங்கள் ஆத்மாவையே அறிந்துகொள்ளவில்லை, ஆகவே ஆத்மாக்களின் தந்தையை எவ்வாறு நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்? பக்திமார்க்கத்தில் உள்ளவர்கள் காட்சிகளைப் பெறுகிறார்கள். பக்திமார்க்கத்தில் வணங்குவதற்காகப் பெரிய சிவலிங்கங்களை உருவாக்குகின்றனர். ஏனெனில் அவர்கள் ஒரு புள்ளியின் ரூபத்தைக் காட்டினால், எவராலும் அதனைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இவை சூட்சுமமான விடயங்கள் ஆகும். கடவுள் அநாதியான முடிவற்ற ஒளி ரூபம் என மக்கள் கூறுகின்றனர். அவர் மிகப் பெரிய ரூபத்தைக் கொண்டவர் எனவும் அவர்கள் கூறுகின்றனர். பிரம்மசாஜி பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் கடவுள் ஒளியானவர் எனக் கூறுகின்றனர். உலகிலுள்ள எவருக்கும் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை புள்ளி வடிவானவர் என்பது தெரியாது,

இதனாலேயே அவர்கள் குழப்பமடைந்துள்ளனர். சில குழந்தைகள் வினவுகின்றனர்: பாபா நாங்கள் யாரை நினைவு செய்ய வேண்டும்? அவர் பெரிய லிங்க வடிவமானவர் என்றும், அவரை அந்த வடிவத்திலேயே நினைவு செய்யப்படுகின்றார் என்றும் கேள்விப்பட்டோம். இப்பொழுது நாங்கள் எவ்வாறு புள்ளியை நினைவு செய்வது? ஓ! ஆனால் ஆத்மாக்களாகிய நீங்களும் புள்ளிகள், தந்தையும் ஒரு புள்ளியே. நீங்கள் அந்த ஆத்மாவைக் கூவியழைக்கிறீர்கள், எனவே அவர் நிச்சயமாக வந்து இங்கிருக்கிறார். பக்திமார்க்கத்தில் மக்கள் பெறுகின்ற காட்சிகள் அனைத்தும் வெறும் பக்தியே ஆகும். அவர்கள் ஒருவரை மாத்திரம் வணங்குவதில்லை ஆனால் பலரைக் கடவுளாக்கியுள்ளனர். தொடர்ந்தும் வணங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற பக்தர்களை எவ்வாறு கடவுளாக்க முடியும்? கடவுள் சர்வ வியாபியாக இருந்திருப்பின், யாரை அவர்கள் வணங்குகிறார்கள்? அவர்கள் பலவகையான பக்தியைச் செய்கிறார்கள். தந்தையே விளங்கப்படுத்துகிறார்: குழந்தைகளே, நீங்கள் மேலும் பல வருடங்கள் வாழ்வீர்கள் என எண்ணாதீர்கள். நேரம் இப்பொழுது மிக நெருக்கமாக வருகிறது. பிரம்மாவின் மூலம் பாபா ஸ்தாபனையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டிருங்கள். தந்தையே கூறுகிறார்: நான் இவரின் மூலமாக உலகின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியின் இரகசியத்தை உங்களுக்குக் கூறுகிறேன். பிரம்மாவின் மூலம் ஸ்தாபனை இடம்பெறும் என்பது நினைவுகூரப்படுகிறது. புதிய உலகம் விஷ்ணு பூமி என அழைக்கப்படும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. விஷ்ணுவின் இரட்டை வடிவமே அங்கு இராச்சியத்தை ஆட்சிபுரியும் என்பதே அதன் அர்த்தம் ஆகும். விஷ்ணு யாரென்பது எவருக்கும் தெரியாது. பிரம்மாவும் சரஸ்வதியுமே விஷ்ணுவின் இரட்டைரூபம் ஆகி இராச்சியத்தை இலக்ஷ்மி நாராயணனாகப் பராமரிக்கின்றனர் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். சுவர்க்கமாகிய விஷ்ணு பூமி பிரம்மா மூலம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு பின்னர் அவர் அதனைப் பராமரிக்கிறார். தந்தையே ஞானக் கடலும் அவரே மனித உலக விருட்சத்தின் விதையும் என்பது உங்கள் புத்தியில் பதிய வேண்டும். இந்த நாடகத்தின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதி அவருக்குத் தெரியும். அவர் ஒருவரே தூய்மையாக்குபவர். தந்தையின் வியாபாரம் எதுவோ அதுவே உங்கள் வியாபாரமும் ஆகும். நீங்களும் தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குகிறீர்கள். உலகில் ஒரு தந்தைக்கு மூன்று அல்லது நான்கு குழந்தைகள் இருந்தால் அவர்களில் ஒருவர் மிக உயர்ந்த நிலையிலும், மற்றவர் மிகத் தாழ்ந்த நிலையிலும் இருப்பார்கள். இங்கு, தந்தை தூய்மையற்றவர்களை எவ்வாறு தூய்மையாக்குவது என்ற ஒரு வியாபாரத்தையே உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். அனைவருக்கும் என்னை நினைவு செய்யுங்கள்! என சிவபாபா கூறுகின்ற இலக்கை அனைவருக்கும் கொடுங்கள். அவர்கள் தவறாகக் கீதையிலே கடவுள் கிருஷ்ணர் பேசுவதாக எழுதியுள்ளனர். கடவுள் அசரீரியானவர் அவர் மறுபிறப்பிற்கு அப்பாற்பட்டவர் என்பதை நீங்கள் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் இழைத்த தவறு இது ஒன்றே ஆகும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் கிருஷ்ண பூமியின் அதிபதிகள் ஆகுகின்றீர்கள். சிலர் இராஜ பரம்பரையினராகவும் ஏனையோர் பிரஜைகளாகவும் ஆகுவார்கள். அது கிருஷ்ண பூமி என அழைக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் அனைவரும் கிருஷ்ணர் மீது அதிகளவு அன்பைக் கொண்டுள்ளனர். குழந்தைகள் பொதுவாக அனைவராலும் அதிகளவு நேசிக்கப்படுகின்றனர் அத்துடன் குழந்தைகளும் தங்கள் பெற்றோர் மீது அன்பு செலுத்துகின்றனர். அவர்கள் அன்பு முழுவதும் பின்னர் பலருக்கிடையில் பிரிக்கப்படுகிறது. தந்தை இப்பொழுது விளங்கப்படுத்துகிறார்: உங்களைச் சரீரமாகக் கருதாதீர்கள். நீங்கள் ஓர் ஆத்மா என்ற நம்பிக்கையை எப்பொழுதும் கொண்டிருங்கள். ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகங்கள்! தந்தை அசரீரியானவர். விளங்கப்படுத்துவதற்காக அவர் இங்கு ஒரு சரீரத்தை எடுக்கவேண்டும். சரீரம் இன்றி அவரால் எதையும் விளங்கப்படுத்த முடியாது. நீங்கள் உங்கள் சொந்தச் சரீரத்தைக் கொண்டுள்ளீர்கள், பாபா சரீரத்தைக் கடனுக்கு எடுக்கிறார். இதில் தூண்டுதல் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. தந்தையே கூறுகிறார்: நான் இந்தச் சரீரத்தை ஏற்றுக்கொண்டு குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறேன், ஏனெனில் தமோபிரதானாகியுள்ள ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் இப்பொழுது சதோபிரதான் ஆகவேண்டும். அவர்கள் பாடுகிறார்கள்: ஓ தூய்மையாக்குபவரே வாருங்கள். ஆனால் அவர்கள் அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்வதில்லை. தந்தை எவ்வாறு வந்து உங்களைத் தூய்மையாக்குகிறார் என்பதை நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்து கொள்கிறீர்கள். சத்தியயுகத்தில் உங்கள் சிறிய விருட்சமே இருக்கும் என்பதையும் நீங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். நீங்கள் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்வீர்கள், ஆனால் ஏனைய இடங்களின் பெயரோ அல்லது சுவடோ இருக்கமாட்டாது. பாரத பூமி மாத்திரம் சுவர்க்கமாக இருக்கும். பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை மாத்திரமே வந்து சுவர்க்கத்தை ஸ்தாபிக்கிறார். இப்பொழுது இது நரகமாகும். பாரதத்தின் புராதன பூமியில் மாத்திரமே தேவர்கள் ஆட்சி செய்தார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது இல்லை. அவர்கள் ஆலயங்களும் சிலைகளும் இங்கு உள்ளன. ஆகவே இது பாரதத்தைப் பற்றிய விடயமாகும். பாரதம் சுவர்க்கமாக இருந்தது என்பதுவும் இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும் அதன் அதிபதிகளாக இருந்தார்கள் என்பதுவும் அந்நேரத்தில் வேறெந்த இடமும் இருக்கவில்லை என்பதுவும் பாரத மக்கள் எவரினது புத்தியிலும் புகுவதில்லை. இப்பொழுது பல சமயங்கள் உள்ளன. பாரதமக்கள் தங்கள் தர்மத்திலும் செயல்களிலும் சீரழிந்துள்ளனர். அவர்கள் கிருஷ்ணரை அழகானவரும் அவலட்சணமானவரும் என அழைக்கின்றனர் ஆனால் அவர்கள் அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்வதில்லை. அவர் உண்மையில் அவலட்சணமானவராகவே இருந்தார். கிருஷ்ணர் பாம்பினால் கடிக்கப்பட்டதனாலேயே அவலட்சணமாகினார் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவர் சத்தியயுகத்தின் இளவரசர். ஆகவே எவ்வாறு அவர் அவலட்சணமானவர் ஆகினார்? நீங்கள் இப்பொழுது இவ்விடயங்களைப் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். கிருஷ்ணரது பெற்றோரும் இப்பொழுது கற்கிறார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரது பெற்றோரிலும் பார்க்க உயர்ந்தவராக நினைவு கூரப்படுகிறார். அவர் பெற்றோரின் பெயர் நினைவு கூரப்படவில்லை. பொதுவாக அத்தகைய குழந்தைகளைப் பெற்றெடுக்கும் பெற்றோரும் அதே போல் அன்பானவர்களாகவே இருப்பார்கள், ஆனால் இல்லை! அனைத்துப் புகழும் ராதைக்கும்

கிருஷ்ணருக்கும் உள்ளது. அவர்கள் பெற்றோரின் புகழ் அங்கு இல்லை. உங்கள் புத்தியில் நீங்கள் ஞானத்தைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஞானம் பகலும் பக்தி இரவும் ஆகும். மக்கள் இரவின் இருளில் தொடர்ந்தும் அலைந்து திரிகின்றனர். நீங்கள் வீட்டில் வசித்தவாறே தொடர்ந்தும் இச் சேவையைச் செய்ய வேண்டும் எனக் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இப்பொழுது விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எவருக்கும் விளங்கப்படுத்துங்கள்: நீங்கள் அரைச் சக்கரத்திற்கு ஒரேயொரு அன்பிற்கினியவரின் காதலிகளாகவே இருந்தீர்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் அனைவரும் அவரை நினைவு செய்கிறார்கள், ஆகவே அவர்கள் அனைவரும் காதலர்கள் இல்லையா? எவ்வாறாயினும் அவர்களுக்கு அன்பிற்கினியவரை முழுமையாகத் தெரியாது. அவர்கள் அவரை அதிகளவு அன்புடன் நினைவு செய்கிறார்கள்: ஓ அன்பிற்கினியவரே, நீங்கள் வரும் போது, உங்களை மாத்திரமே நினைவு செய்வதுடன் ஏனைய அனைவரிடமிருந்தும் எனது புத்தியின் யோகத்தைத் துண்டித்து உங்கள் ஒருவருடனேயே தொடர்புபடுத்துவேன். நீங்கள் இவ்வாறு பாடியபோதிலும் தந்தையிடமிருந்து நீங்கள் என்ன ஆஸ்தியை பெறுவீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. தந்தை இப்பொழுது விளங்கப்படுத்துகிறார்: ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகுங்கள்! தந்தையை நினைவு செய்வதே குழந்தைகளாகிய உங்கள் முதலாவது கடமையாகும். ஒரு மகன் எப்பொழுதும் தனது தந்தையை நினைவு செய்வார், ஆனால் ஒரு மகன் தனது தாயையே நினைவு செய்வார். அவர்கள் சமமானவர்கள். மகன் தான் தனது தந்தையின் வாரிசு என்பதைப் புரிந்து கொள்கிறார். மகள் அவ்வகையில் சிந்திப்பதில்லை. மகள் தான் பெற்றோரின் வீட்டை விட்டு விலகி புகுந்த வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்று உணர்ந்து கொள்வார். நீங்கள் இப்பொழுது அசரீரியான பெற்றோர் வீடும் சரீரதாரியான பெற்றோர் வீடும் உள்ளன. மக்கள் கூவியழைக்கின்றனர்: ஓ பரமாத்மாவாகிய பரம தந்தையே கருணை காட்டுங்கள்! எங்கள் துன்பத்தை அகற்றி எங்களுக்குச் சந்தோஷத்தை அருளுங்கள்! எங்களுக்கு விடுதலை அளியுங்கள்! எங்கள் வழிகாட்டியாகுங்கள்! எவ்வாறாயினும் கல்விமான்களுக்கும் இதன் அர்த்தம் தெரியாது. தந்தையே அனைவருக்கும் விடுதலையளிப்பவர் ஆவார். அவரே அனைவருக்கும் நன்மைபயப்பவரும் ஆவார். அம் மக்களால் தங்களுக்குத் தாங்களே நன்மைபயக்க முடியாவிடின் எவ்வாறு அவர்களால் ஏனையோருக்கு நன்மைபயக்க முடியும்? இங்கு தந்தை கூறுகிறார்: நான் மறைமுகமான முறையிலேயே வருகிறேன். நீங்கள் நண்பனாகிய கடவுளின் கதையைச் செவிமடுத்துள்ளீர்கள் இல்லையா? இதுவே சத்தியபுகத்திற்கும் கலியுகத்திற்கும் இடையிலான பாலமாகும். நீங்கள் கடந்து சென்ற அக்கரையை அடைய வேண்டும். கடவுளே தந்தையாவார். அவர் நண்பனும் ஆவார். அத்துடன் அவர் தாய், தந்தை, ஆசிரியர் என்ற பாகங்களையும் நடிக்கிறார். நீங்கள் இங்கு காட்சிகளைக் காண்பதனால் மக்கள் இங்கு மந்திரவித்தை உள்ளதாகக் கூறுகின்றனர். தீவிர பக்தி செய்பவர்களும் காட்சிகளைப் பெறுகிறார்கள். பல தீவிரமான பக்தர்கள் உள்ளனர். அவர்கள் கூறுகின்றனர்: எனக்கு ஒரு காட்சியருளுங்கள்! இல்லாவிடின் நான் எனது தொண்டையை வெட்டிவிடுவேன்! அதன் பின்னரே அவர்கள் காட்சிகளைப் பெறுகின்றனர். அது தீவிர பக்தி என அழைக்கப்படுகிறது. இங்கு தீவிர பக்தி என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. வீட்டில் அமர்ந்திருந்தவாறே பலரும் காட்சிகளைப் பெறுகின்றனர். நானே தெய்வீகக் காட்சிகளுக்கான சாவியை வைத்திருக்கிறேன். நான் அர்ச்சனனுக்கும் ஒரு தெய்வீகக் காட்சியை அருளுகிறேன் இல்லையா? “இந்த விநாசத்தைப் பாருங்கள்! இப்பொழுது, உங்கள் சொந்த இராச்சியத்தைப் பாருங்கள்! இப்பொழுது சதா என்னை மாத்திரம் நினைவு செய்யுங்கள், அப்பொழுது நீங்கள் இவ்வாறு ஆகுவீர்கள்!” விஷ்ணு யார் என்பதை நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்து கொள்கிறீர்கள். ஆலயங்களைக் கட்டுபவர்களுக்கும் இது தெரியாது. விஷ்ணுவின் மூலமே பராமரிப்பு இடம்பெறுகிறது. நான்கு கரங்களில் இரண்டு கரங்கள் ஆணையும் இரண்டு கரங்கள் பெண்ணையும் குறிக்கின்றன. விஷ்ணுவின் இரட்டை ரூபம் இலக்ஷ்மி நாராயணனையே குறிக்கிறது. எவ்வாறாயினும் எவரும் எதனையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. எவரும் சிவபாபாவினதோ அல்லது விஷ்ணுவினதோ ஞானத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. முதன் முதலில், பாபாவினால் கவரப்பட்டு பலர் வந்தார்கள். ஆரம்பத்தில் முழு முற்றமும் நிரம்பி இருக்கும். நீதிபதிகளும் வருவது உண்டு. பின்னர் தூய்மை மீதான சண்டைகள் ஆரம்பித்து, குழந்தைகள் பிறக்காமல் விட்டால் எவ்வாறு உலகம் தொடரும் என அவர்கள் கேள்விகள் எழுப்ப ஆரம்பித்தனர். அதுவே சனத்தொகை அதிகரிப்பதற்கான நியதி ஆகும். கீதையில் கடவுள் கூறுகின்ற வார்த்தைகளை அவர்கள் மறந்துவிட்டனர். “காமமே கொடிய எதிரி நீங்கள் அதனை வெற்றி கொள்ள வேண்டும்”. அவர்கள் கூற ஆரம்பிக்கின்றனர்: கணவன் மனைவி இருவருக்கும் ஒன்றாகவே ஞானத்தைக் கொடுங்கள். ஒருவருக்கு மாத்திரம் கொடுக்கக் கூடாது. எவ்வாறாயினும் அவர்கள் ஒன்றாக வந்தால் மாத்திரமே அவ்வாறு கொடுக்க முடியும்! ஞானம் இருவருக்கும் ஒன்றாகக் கொடுக்கப்பட்டாலும் ஒருவர் அதனை ஏற்றுக்கொள்வார் மற்றவர் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார். அவர்களின் பாக்கியத்தில் அது இல்லாவிடின் யார் என்ன செய்ய முடியும்? ஒருவர் அன்னமாக ஆகுவார் மற்றவர் நாரையாக இருப்பார். இங்கு பிராமணர்களாகிய நீங்கள் தேவர்களை விடவும் மேன்மையானவர்கள். நீங்கள் கடவுளின் குழந்தைகள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நீங்கள் சிவபாபாவின் குழந்தைகள். நீங்கள் இந்த ஞானத்தைச் சுவர்க்கத்தில் கொண்டிருக்க மாட்டீர்கள். நீங்கள் முக்திதாமமாகிய அசரீரி உலகில் இருக்கும் போதும் உங்களிடம் இந்த ஞானம் இருக்கமாட்டாது. இந்த ஞானம் சரீரத்துடன் மறைந்து விடுகிறது. ஒரேயொரு தந்தையே உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார் என்ற ஞானத்தை நீங்கள் இப்பொழுது கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்த நாடகம் இப்பொழுது முடிவுக்கு வருகிறது, ஆகவே நடிகர்கள் அனைவரும் இங்கு பிரசன்னமாகி இருக்கின்றனர். பாபாவும் இங்கு வந்துள்ளார். இன்னமும் மேலே உள்ள ஆத்மாக்கள் அனைவரும் தொடர்ந்தும் கீழே வருகின்றனர். அவர்கள் அனைவரும் கீழே வந்ததும் விநாசம் இடம்பெறுவதுடன் தந்தை அனைவரையும் திரும்பவும் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்வார்.

அனைவரும் வீடு திரும்ப வேண்டும். இத் தூய்மையற்ற உலகம் அழிக்கப்படவுள்ளது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குகின்ற தந்தையின் அதே வியாபாரத்தைச் செய்யுங்கள். அனைவருக்கும் தந்தையை நினைவு செய்து தூய்மையாகுகின்ற இலக்கைக் கொடுங்கள்.
2. இந்த பிராமண வாழ்க்கை தேவர்களை விடவும் அதிமேன்மையானது என்ற போதையைப் பேணுங்கள். ஏனைய அனைவரிடமிருந்தும் உங்கள் புத்தியின் யோகத்தைத் துண்டித்து ஒரேயொரு அன்பிற்கினியவரை நினைவு செய்யுங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: சகவாசத்தையும், சகபாடியையும் புரிந்து கொள்வதனால் சகபாடியின் பொறுப்பை நிறைவேற்றும் மகா பாக்கியசாலி ஆவீர்களாக. நாடகத்திற்கேற்ப, ஆத்மாக்களாகிய உங்களில் வெகு சிலர் மாத்திரமே மேன்மையான பிராமணர்களின் சகவாசத்தைக் கொண்டுள்ளீர்கள். அதுவே உங்களுக்கு சகல பேறுகளையும் பெற்றுக் கொள்ளவதற்கு உதவுகிறது. உண்மையான பிராமணர்களின் சகவாசம் ஏறும் ஸ்திதிக்கு உரியதாகும். தங்களை நிறுத்தத்திற்குக் கொண்டுவரும் எந்தச் சகவாசத்தையும் அவர்கள் என்றுமே கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். ஒரேயொரு தந்தையைத் தங்கள் சகபாடியாகக் கருதி எப்பொழுதும் மேனமையான சகவாசத்தைக் கொண்டிருப்பவர்களும், அன்பின் பொறுப்பை நிறைவேற்றுவவர்களும் மகா பாக்கியசாலி ஆவர்.

சுலோகம்: உங்கள் மனத்தையும், புத்தியையும் ஒரு சக்திவாய்ந்த ஸ்திதியில் ஸ்திரப்படுத்துவதே ஏகாந்தம் எனப்படும்.

ஓம் சாந்தி